

FÜGGEFA

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„De akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok. Futnak, de nem fáradnak ki, járnak-kelnek, de nem lankadnak el.” Iz. 40,31

A mennyország nyitva áll

Nyitva van a mennyország mindannyiunk számára, csak rajtunk múlik, hogyan élünk, be akarunk-e lépni, elfogadjuk-e Isten ajándékát

Minden évben újra és újra rácsodálkozhatunk a titokra, hogy a végtelen Isten egyszerű, kicsiny gyermekként jött el közénk. Isten az embert saját képmására teremtette, de ezt a képmást az első bűn elhomályosította. Isten keresi az embert: Hol vagy? – szólt a kérdés Ádámnak, minden kor emberének, és a mai napon nekem is. Hol vagyok most? Hol tartok az életemben? Bennünket is keres az Isten. Utánunk jött erre a világra, mert nem nyugodott bele, hogy elszakadtunk tőle. Isten bele akar nézni a szemünkbe, hogy ránézzünk, és ne féljünk tőle.

Amikor meglátunk egy gyermeket, akkor mosolyogni kezdünk, mert rácsodálkozunk az életre. Jézus Krisztus csecsemőként akart eljönni erre a világra, nem isteni hatalmas erővel, ahogyan Keresztelő Szent János meghirdette: „Jön nálam erősebb, akinek saruszját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni. Szórálapátja már a kezében, hogy rendet teremtsen szérűjén, a búzát csűrűbe gyűjtse, a pelyvát meg olthatatlan tűzzel elégesse” (Lk 3,16–17).

Az Isten nélküli állapot útja a bűnnel kezdődik. Az ember elveszíti az isteni kontrollt, nem néz Isten szemébe, azt mondja: Uram, meggy ez nélküled is, majd szólok,

ha azt érzem, szükségem van rád, de amíg a saját utamat járom, ne szóljon bele senki az életembe. Jézus, Isten Fia világra jött, mert látja, hogy az ember, aki a saját feje után megy, sötétségben jár. Ezt töri meg az Ő világossága és szeretete. Az embert a bűn kizárta az isteni életből, az örök boldogság lehetőségéből. Amikor Ádám és Éva elkövette az ősbűnt, az Úr kiűzte őket a földi paradicsomból, és a kerub lángpallóval bezárta az édenkertet. Majd egy kicsiny gyermek eljött, és a puha kis kezével kinyitotta a kaput, hogy megmutassa a szeretetét. Nem fényes palotába született, hanem a legszegényebbekkel közösséget vállalva, hajléktalanként.

(Folytatás a 4. oldalon)

5. Egy új lap
oldal

6. Isten méhében élünk
oldal

7. Szent II. János Pál pápa:
Újvívi ima
oldal

Liturgikus útmutató

JANUÁR 1 PÉNTER	Szűz Mária, Isten anyja (parancsolt főünnep) Szám 6,22-27 Zsolt 66 Gal 4,4-7 Lk 2,16-21	JANUÁR 12 KEDD	1. évközi hét kedd Zsid 2,5-12 Zsolt 8 Mk 1,21-28
JANUÁR 2 SZOMBAT	Karácsonyi idő - január 2. 1Jn 2,22-28 Zsolt 97 Jn 1,19-28 Emléknep: Nagy Szent Vazul és Nazianzi Szent Gergely	JANUÁR 13 SZERDA	1. évközi hét szerda Zsid 2,14-18 Zsolt 104 Mk 1,29-39 Választható emléknep: Szent Hiláriusz (Vidor), püspök és egyháztanító
JANUÁR 3 VASÁRNAP	Karácsony utáni 2. vasárnap Sir 24,1-4,12-16 Zsolt 147 Ef 1,3-6,15-18 Jn 1,1-18	JANUÁR 14 CSÜTÖRTÖK	1. évközi hét csütörtök Zsid 3,7-14 Zsolt 94 Mk 1,40-45
JANUÁR 4 HÉTFŐ	Karácsonyi idő - január 4. 1Jn 3,7-10 Zsolt 97 Jn 1,35-42	JANUÁR 15 PÉNTEK	1. évközi hét péntek Zsid 4,1-5,11 Zsolt 77 Mk 2,1-12 Választható emléknep: Remete Szent Pál
JANUÁR 5 KEDD	Karácsonyi idő - január 5. 1Jn 3,11-21 Zsolt 99 Jn 1,43-51	JANUÁR 16 SZOMBAT	1. évközi hét szombat Zsid 4,12-16 Zsolt 18 Mk 2,13-17
JANUÁR 6 SZERDA	Urunk megjelenése, Vízkereszt (parancsolt főünnep) Iz 60,1-6 Zsolt 71 Ef 3,2-3a,5-6 Mt 2,1-12	JANUÁR 17 VASÁRNAP	Évközi 2. vasárnap 1Sám 3,3b-10,19 Zsolt 39 1Kor 6,13c-15a,17-20 Jn 1,35-42
JANUÁR 7 CSÜTÖRTÖK	1Jn 3,22-4,6 Zsolt 2 Mt 4,12-17,23-25 Választható emléknep: Penyaforti Szent Rajmund, áldozópap	JANUÁR 18 HÉTFŐ	Árpád-házi Szent Margit, szűz - Ü 2Kor 10,17-11,2 Zsolt 44 Mt 25,1-13
JANUÁR 8 PÉNTEK	1Jn 4,7-10 Zsolt 71 Mk 6,34-44	JANUÁR 19 KEDD	2. évközi hét kedd Zsid 6,10-20 Zsolt 110 Mk 2,23-28
JANUÁR 9 SZOMBAT	1Jn 4,11-18 Zsolt 71 Mk 6,45-52	JANUÁR 20 SZERDA	2. évközi hét szerda Zsid 7,1-3,15-17 Zsolt 109 Mk 3,1-6 Választható emléknep: Szent Fábán, pápa és vértanú; Szent Sebestyén, vértanú; Esztergomi Boldog Özséb, áldozópap, a Pálos Rend alapítója
JANUÁR 10 VASÁRNAP	Urunk megkeresztelkedése - Évközi 1. vasárnap Iz 42,1-4,6-7 vagy Iz 55,1-11 Zsolt 28 ApCsel 10,34-38 vagy 1Jn 5,1-9 Mk 1,7-11	JANUÁR 21 CSÜTÖRTÖK	2. évközi hét csütörtök Zsid 7,25-8,6 Zsolt 39 Mk 3,7-12 Emléknep: Szent Ágnes, szűz és vértanú
JANUÁR 11 HÉTFŐ	1. évközi hét hétfő Zsid 1,1-6 Zsolt 96 Mk 1,14-20	JANUÁR 22 PÉNTEK	2. évközi hét péntek Zsid 8,6-13 Zsolt 84 Mk 3,13-19 Választható emléknep: Boldog Batthyány-Strattmann László, hitvalló; Szent Vince, diakónus és vértanú
		JANUÁR 23 SZOMBAT	2. évközi hét szombat Zsid 9,2-3,11-14 Zsolt 46 Mk 3,20-21

JANUÁR
24
VASÁRNAP

Évközi 3. vasárnap – Isten ígéjének vasárnapja
Jón 3,1-5.10 Zsolt 24 1Kor 7,29-31
Mk 1,14-20

JANUÁR
25
HÉTFŐ

Szent Pál apostol megtérése
ApCsel 22,3-16 Zsolt 116 ApCsel 9,1-22
Mk 16,15-18

JANUÁR
26
KEDD

3. évközi hét kedd
Zsid 10,1-10 Zsolt 39 Mk 3,31-35
Emléknap: Szent Timóteusz és Szent Titusz,
püspökök

JANUÁR
27
SZERDA

3. évközi hét szerda
Zsid 10,11-18 Zsolt 109 Mk 4,1-20
Választható emléknap: Merici Szent Angéla,
szűz

JANUÁR
28
CSÜTÖRTÖK

3. évközi hét csütörtök
Zsid 10,19-25 Zsolt 23 Mk 4,21-25
Emléknap: Aquinói Szent Tamás, áldozópap
és egyháztanító

JANUÁR
29
PÉNTEK

3. évközi hét péntek
Zsid 10,32-39 Zsolt 36 Mk 4,26-34

JANUÁR
30
SZOMBAT

3. évközi hét szombat
Zsid 11,1-2.8-19 Lk 1 Mk 4,35-41

JANUÁR
31
VASÁRNAP

Évközi 4. vasárnap
MTörv 18,15-20 Zsolt 94 1Kor 7,32-35
Mk 1,21-28

Szent Genová

Genovéva a Párizs melletti Nanterre-ben született, 422 környékén. Életrajza szerint, amelyet ismeretlen kéz írt a VI. században, Genovéva még csak hatéves volt, amikor szüleiével együtt nézte a két vándorpüspököt (Szent Germanust és Szent Lupust), akik úton voltak Anglia felé. Germanus felismerte Genovévában a jövődéli szentet, búcsúzáskor megáldotta és egy bronzérmel ajándékozott neki.

Életrajza egy másik fontos eseményről is beszámol, amely szerint egyszer anyja keményen megfegyelmezte őt (mert felingerelte túlzott jámborságával), amely után anyja nyomban megvakult. Hosszú idő után nyerte vissza látását, amikor Genovéva vizet merített egy közeli kútból, amivel megnedvesítette szemét.

Tizenöt évesen tett szüzességi fogadalmat, rengeteget imádkozott, böjtölt és vezekelt.

Negyven éven át csak csütörtökön és vasárnap evett kevés kenyeret és főtt zöldséget, a többi napokon semmit.

Azt mondták, hogy mindig tizenkettedmagával van, a tizenkét erényt érve ez alatt, amelyek mindig megmutatkoztak tetteiben: hit, böjtölés, türelem, nagylelkűség, egyszerűség, ártatlanság, egyetértés, szeretet, fegyelmeztség, tisztaság, igazságosság és okosság.

Genovéva házából lassan kolostorféle alakult ki, fiatal lányok keresték fel, hogy együtt imádkozzanak és szolgálják Krisztust, de nemsokára eljutott hozzá a második hívás, így a cellájából kiment a nép közé.

451-ben, amikor Attila és hunjai Párizs irányába haladtak, rémtetteik hírére Párizs népe menekülni próbált a városból. Genovéva imádságra hívta a nőket, prédikációt tartott a férfiaknak, kérte, hogy bízzanak Istenben, erre az egész nép ellene fordult és a Szajna partjára vitték, hogy megkövezzék. Csodával határos módon, éppen akkor a haldokló Germanus püspök földiakónusa kereste Genovévát, hogy a püspök utolsó miséjéből való szentelt kenyeret átadja neki. Ez a mozzanat mentette meg nem csak életét, de Párizst is, ugyanis védelmét megerősítették, Attila pedig elhagyta a Szajna völgyét.

Második alkalommal is sikerült megvédenie Párizst, amikor egy háborúskodás során bekerítették, elzárván az utat az élelmiszer-szállítás elől. Genovéa legénységet toborzott és felhajózott velük Champagne-ba, ahonnan a megvásárolt ételmet vízi úton jutatta a városba.

Genovéa nagy csodatévőnek számított, mindenütt betegeket vittek elé, uralkodott a démonokon, érintéssel gyógyította a

szenvedőket, és visszaadta egy kilenc éves, béna lány egészségét.

Nyolcvan éves korában, 502-ben halt meg, ő lett Párizs védőszentje, ünnepe pedig a hagyomány szerinti halála napján, január 3.-án van.

☰ archiv.katolikus.hu/szentek

Összeállította: **Boros Bogárka**

A mennyország nyitva áll

(folytatás az első oldalról)

Szentmártoni Mihály jezsuita atya így fogalmaz: „Az Isten Fia úgy jött el, mint minden gyermek nyitva hagyta az ajtót, majd kijöttek utána az angyalok, és amikor meglátták, hogy megszületett, a pásztorokhoz mentek, és elhangzott a csodálatos kinyilatkoztatás: „Dicsőség az Istennek és békesség a jóakarú embereknek!” Jézus, amikor Nátánaelt – a későbbi Bertalan apostolt – meghívta, arról beszélt, hogy a mennyország ajtaja nyitva van: „... meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára” (Jn 1,52).

Karácsony után az első vértanúra, Szent István diakónusra emlékezünk. Amikor István diakónust megkövezték, már nem tehetett mást, csak fölfelé tudott nézni és azt mondta: „Íme, látom a megnyílt eget és az Emberfiát, amint Isten jobbjára felül áll” (ApCsel 7,56).

A karácsonyi időszak üzenete az új évre tehát ez, hogy nyitva van az ég, nyitva van a mennyország mindannyiunk számára. Csak rajtunk múlik, hogyan élünk, be akarunk-e lépni, elfogadjuk-e Isten ajándékát.

Sokszor Szent István diakónushoz hasonlóan kilátástalannak éljük meg az életünket, nehéz kereszteteket hordozunk, de fölöttünk nyitva van az ég, és ez minden reménységünk alapja. Nincs végleg elrontott élet, Isten nem mond le rólunk, hanem szelíd szeretettel gyermekként

utánunk jön. Erről beszélt Ferenc pápa egyik katekézisében, mondván, a végtelen Isten egyszülött Fia, Igéje szólni, cselekedni nem tudó csecsemővé lett, rábízta magát az emberekre. Az emberi szeretetre volt szüksége, és talált igaz embereket, akik igent mondtak rá.

Igent kell mondanunk Istenre; ez a mi hívásunk. Isten fia csecsemőként jött a világra, ez azt is jelenti, hogy először az érzelmeinkre akar hatni, és később, amikor már bennünk van a kedvesség, szelídség, jóság, nyitottság, tiszta érzelmeink, akkor pedig az értelmünkre. Ez a kettő együtt kell hogy jelen legyen bennünk. Istent érzellemmel is kell szeretni, de meg kell érteni a tanítását, amit Jézus a nyolc boldogság üzenetében küldött. Az odaadott élet értelmét a kereszthordozásban mutatta meg, csodái pedig azt fejezik ki, hogy Ő a világ Ura.

Ma tőlem is megkérdezi, hol vagyok, vannak-e kétségeim, szeretetlenségek az életemben. Nem elítélni jött, hanem megmenteni. Engedjük tehát, hogy átfőljön, átalakítson a szeretete, hogy életünk középpontjában ne az önző énünk legyen, hanem az a valaki, aki képes másokért élni. Kegyelemekben gazdag boldog új évet kívánok mindenkinek, munkatársaim és magam nevében, szeretettel.

Marci pap

Egy új lap

Sok mindenben nehézséget okozott 2020. Hozott hideget, meleget. Elvett tőlünk lehetőségeket, álmokat és embereket, barátokat, mégis sok mindent megtanított számunkra. Azt, hogy nem minden fenéig tejfel ebben az életben. Nem mindent akkor kapunk meg, amikor vágyunk rá. Van, amikor hibázunk, de van olyan is amikor tanulunk a hibáinkból. És nem mindenki a barátunk, akkor, ha adott pillanatban mellettünk áll.

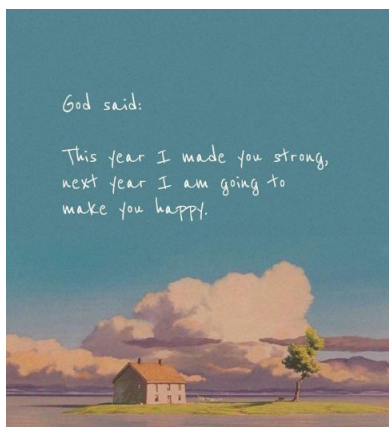
2020 fura év volt, jött ez a vírus. Jött egy új dolog: a maszk, nem tetszik nekünk, mégis együtt kell élnünk vele. Bezártak minket és mégsem állt meg a világ. Korlátoztak, és mégis aki akarta az kitudta hozni magából és a helyzetből a legtöbbet.

2021 egy új év lesz. Hozhat bármit, szerintem javarészt készen állunk rá. Itt a lehetőség egy új lapal indítani. Kitalálni új álmokat és vágyakat, azokat megvalósítani és saját magunkat egy jobb emberré tenni. Nem biztos az sem, hogy ez az év fog hozni bármi újat is, csak ne vegyen el semmit, ami van. Mert sokszor igaz nem értékeljük azt, ami van, csak akkor amikor elveszítjük. A szívünket mindig egy jobb és szebb irányba kell fordítani, olyan irányba ahol szeretnek minket és segítenek nekünk, vagy vegyük észre mi magunk, ha valaki segítség-re szorul.

Sok ember irreális dolgokat fogad meg az új évre, olyanokat, hogy lefogy, többet dolgozik, vagy többet lesz a családjával és később ezeket mégsem tartja be. Akkor hiába minden, ha nem teszünk érte semmit. Nem hiába van az mikor Isten azt mondja Pista bácsinak: „-Ha a lottón akarsz nyerni legalább vegyél szelvényt!”.

El kell induljunk mi magunk az úton és hin-nünk és reménykednünk kell abban, hogy út közben majd lesz olyan, aki felkarol és segít minket.

Az út sokszor fog hozni nehézségeket, sok-szor lesz olyan, hogy megbotlunk, de a lényeg mindig azon van, hogy van-e erőnk felállni vagy csak sajnálatjuk lent magunkat és meg-rekedünk lent.

Az már egyfajta siker, ha valaki elindul az úton, még nagyobb siker, ha valaki a botlások ellenére képes építkezni és felállni. Legalább a saját hibáinkból tanuljunk, ha már máséból nem is.

Akármilyen furcsa, a hibák kellenek ahhoz, hogy megtanuljunk mit akarunk tovább és mit nem. Ha nem hibázunk, szerintem megrekedünk egy ponton

és olyan lehet mintha burokba zártak volna minket. Ha egyszer a burok felszakad, minden minket fog támadni és minden ellenünk lesz. Egyszerre nyakunkba zúdul majd minden.

2020 arról szólt, hogy nem mi irányítjuk az életünket és még erősek is lettünk ezáltal, 2021 remélem elhoz számunkra majd minden jót, amit csak elképzelhettünk.

Vitos Beáta

Isten méhében élünk

„Benne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,28)

Henri Boulad jezsuita szerzetes pap beszél egyik elmélkedésében arról a talán még számunkra is meghökkentő gondolatkísérletről: „És ha Isten nő lenne...”

Bizonyára ismerjük mindannyian Michelangelo híres festményét a római Sixtus kápolna mennyezetén, amely Istent ábrázolja. Milyennek festi meg Istent Michelangelo? Összeráncolt homlok, görcsös arc! A szemekben harag! Előre mutató ujj! Ez az Isten-ábrázolás ott él a tudatunkban és a tudatalattinkban, és úgy látjuk Őt, mint aki bírál, ítél, elmarasztal, büntet. Az Ószövetséget is ez az Isten-kép hatja át. Sok keresztény hívő ember pszichológiai problémáinak okozója lehet ez az Isten-arc, ez az Isten-kép, amelyet gyerekkortól kezdve hordoznak.

Mikor tudunk végre megszabadulni ettől az Isten-felfogástól? Erre azt mondhatjuk: Hiszen ez van benne a Bibliában! Igen, ez van, pontosabban, ez is benne van. A Bibliában van egyfajta fejlődés egy bizonyos Istentől egy másik Istenig. A primitív Isten-kép egy olyan nép Istene, amelyik csak az erőszak, a fenyegetés nyelvét értette meg. Tehát félelmet kellett keltenie. És egyszer csak ott terem Izajásnál, Krisztus előtt a nyolcadik század körül az az Isten, amelyik arcot változtatott. Hogyan? Az Isten arcot változtatott? Talán mindig ugyanaz volt, amilyennek látni fogjuk Izajásnál. De lehet, az emberek magatartása miatt szükség volt arra, hogy szigorú törvényhozóként jelenjen meg. Nos, mit mond Izajás? „Hát elfelejtheti-e a gyermekét az anya? Méhe szeretett fiacskájával ne törődne? De még ha el is felejténé – ezt feleli az Örökkévaló –, én terőlád soha meg nem feledkezem!” (Iz 49,15)

És ha Isten nő lenne? Boulad azt mondja: Ha világunk rossz felé halad, ennek egyik oka az, hogy Isten-felfogásunk megrekedt az összeráncolt homlokú, szigorú, törvénykező, tiltó, megtorló Isten-képnél. De a Biblia első lapjain olvashatjuk: „Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket” (Ter 1,27). Az Isten-arc tehát legalább annyira női arc, mint férfi arc. És nem csak az arca, de egész lénye is. Ha Istenről gondolkodunk, nem kell félnünk antropomorfizálnunk Őt, mert mióta emberként eljött közénk a földre, feljogosított bennünket rá. Az Istennek anyaméhe van. „Benne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel. 17,28.)

Szeret, oltalmaz, létben tart bennünket nem csak szívével, de egész bensőjével, ahogyan az anyaméh a magzatát óvja és védi. Merjük elképzelni és kimondani: Isten méhében élünk ezen a földön. Istenhez való kapcsolatunkban efelé kell haladunk. A félelem felől a bizalom felé haladunk. Fedezzük fel Istent a teljesen hétköznapi pillanatokban. Az utcákon például minden nap látunk gyermekét hordozó édesanyákat. A nőben, az anyában van valami különleges. És ha a hitünk, a vallásunk ezt nem érti, akkor megmaradunk a vad, dzsungeltörvények által irányított világban. Ez a szemlélet egy kicsit Isten törékenységét tárja elé. Az Isten gyengéd is tud lenni. Ő a mindenható Atya, de elsősorban Atya, aztán mindenható. Olyan mindenhatóság ez, amely az apaságnak, anyaságnak, szeretetnek és gyengédségnek a szolgálatában áll.

Az anyaméh az a hely, ahol a magzat létre jön, fejlődik. Aztán az ember itt a földön Isten méhében fejlődik, lakik tovább a végső újjászületésig.

Nemcsak Isten szívében, de Isten méhében is. Ne féljünk így közelíteni, közeledni az Istenhez, hiszen benne élünk, mozgunk és vagyunk. Ne féljünk az Istenhez, mint a végtelen szépséghez közeledni. Dosztojevskij mondja: „A világot a szépség fogja megmenteni!” Nem véletlen, hogy a Mária-tisztelet helyet követel magának a világban. Az egyensúlyt helyre kell állítani. Az ember a szépséghez menekül. A haragvó, büntető Istentől a gyengéd, irgalmas, szép Istenhez. Az Istennek anyai arca is van. Amit Máriáról mondunk, azt magáról Istenről is tudni kell mondani.

Mi mindannyian, most élő emberek már túl vagyunk egy születésen. Anyánk méhében már átéltünk egy boldog állapotot és időszakot, amely után megszülettünk erre a világra, s mint láttuk, egy tökéletesebb létformában immár Isten méhében élünk, mozgunk és vagyunk, s tartunk egy újabb, immár végső születés felé. Csodálatos iránya az emberi létezésnek. Istentől Istenhez. Isten tervében, gondolatában öröktől fogva léteztünk, ott vagyunk, s oda térünk vissza.

Liszt Ferenc zeneszerzőnk egyik

legközismertebb alkotása a Les Préludes c. szimfonikus költemény, melyet Lamartine, francia költő hasonló című versének hatására komponált. E mű az ember örök sor-skérdésével foglalkozik. Az ember érzelmei, eszméi, küzdelmei szólnak meg a műben hol sejtelmesen, hol kirobbanó erővel. A cím előjátékokat jelent, Liszt maga egy előszóban írta meg, milyen „előjátékokra” gondolt: „Az emberi élet nem más, mint a halál előjátéka: Mi más is életünk, mint előjátékok szakadatlan sorozata ahhoz az ismeretlen dallamhoz, amelynek első, ünnepélyes hangját a halál csendíti meg?” Micsoda perspektívája ez az emberi létnek! Hogy helyrehozza azt a végtelen Isten, melyet mi mindjárt az elején úgy összekuszáltunk! Szinte látjuk azt a végtelenül szép Istent, ahogy végül mosolyog velünk és rajtunk, amikor és ahogyan beteljesednek József Attila szavai: „Isten itt állt a hátam mögött és én megkerültem érte a világot.”

Marci pap

Szent II. János Pál pápa: Újévi ima

Egyetlen Isten! Atya, Fiú és Szentlélek!
Neked ajánljuk ma az emberi idő új kezdetét,
Az évet, amely most kezdődik.
Neked ajánljuk, aki kezdetnélküli Kezdet vagy,
Aki igazság és Szeretet vagy,
Aki Mindenhatóság és irgalmasság vagy,
Te légy jelen benne, és cselekedjél benne!
Mert Általad élünk, mozgunk és vagyunk.
Az új évnek ezt az első napját
Az Ige földi születése titkával egyesítjük.
Ő a Fiú, akit Te, Atya, az emberiségnek
ajándékoztál,
hogy egy legyen velünk.
Ma különös szeretettel és gyöngédséggel
vesszük körül

a názáreti Szűz anyaságát,
Akit Te, örök Atya, kiválasztottál,
hogy a Te Fiad édesanyja legyen a Szentlélek
műve által,
Aki a mi Szeretetünk a kimondhatatlan
Háromság titkában.
Üdvözlünk, új év, a liturgia mai szövegével:
„Áldjon meg Téged az Úr és oltalmazzon!
Fordítsa feléd orcáját, és legyen hozzád
kegyes!
Tekintsen rád az Úr, és adjon békességet!”
Újév alkalmával ezeket a kívánságokat
fejezzük ki kölcsönösen egymásnak:
Jézus Krisztus nevében kezdjünk újra!
Az Ő neve azt jelenti: Isten üdvözít!

Szent Egyed közösség

A Szent Egyed közösség 1968-ban alakult Rómában. Egy római gimnázium néhány diákja Andrea Riccardi vezetésével elmentek a városszéli barakknegyedekhez, ahol a kivetett, szegény családok élnek. A gyerekek az utcán nőnek fel, még iskolába sem járnak. A gimnazista fiatalok délutáni iskolát szerveztek számukra, és vidám, játékos légkörben olvasni tanították őket. Ez volt az első lépés, amelyet a közösség a szegények világa felé tett. Ahogyan egyre többen csatlakoztak hozzájuk, a látókör kitágulásával a szolgálat is egyre terebélyesedett.

A Közösség tagjai többségükben laikusok, akik a mindennapi munka és családi élet mellett segítenek rászoruló, beteg, szenvedő embereket, és együtt imádkoznak, erőt és reménységet merítve Jézus példájából és tanításaiból. Mindig azt az igényt akarják ki-elégíteni, amit a hatóság (állam, egyház) nem elégít ki. Nincs tehát állandó profiljuk. A világ különböző pontjain a Szent Egyed közösségek hátrányos helyzetű gyerekeket, otthonaikban magányosan vagy intézetekben élő időseket, fogyatékosokat, hajléktalanokat, cigányokat segítenek, börtönben élő rabokat és AIDS-es betegeket látogatnak.

Egyre gyakoribb jelenség, hogy az emberek idős korukra egyedül maradnak lakásaikban vagy szociális otthonokba kerülnek, éppen akkor amikor a legnagyobb gyengédségre és személyes figyelemre lenne szükségük, ezért a közösségek egyik szolgálata az idősek rendszeres látogatása a szociális otthonokban. A közösséggel való találkozás segít az idős embereknek, hogy felfedezzék az élet örömeit akkor is, amikor mindezek már elmúltak.

A hajléktalanság is súlyos problémát jelent európa városaiban. Hajléktalanok és jómódúak közel élnek egymáshoz, mégis gyakran áthidalhatatlan a távolság közöttük. A legszegényebbek mind közül a gazdasági válság áldozatai, mivel a lecsökkenő munkavállalási lehetőségek mellett mindenki magába fordul,

a saját problémáival törődik csak, és a szegények még inkább magukra maradnak. Ebben a helyzetben az első válasz az, hogy a közösség tagjai nagylelkűek és nyitottak próbálnak maradni minden körülmények között.

Nagy szerepet vállalnak az afrikai gyermekek anyakönyveztetésében, ugyanis a nem anyakönyvezett gyerekek nem rendelkeznek jogokkal, így könnyen a kizsákmányolás áldozataivá válnak.

A közösség, segítő szervezetek és magánszemélyek támogatásával, 2002 óta működtet egy programot AIDS fertőzött, várandós anyák számára. A kezelésnek köszönhetően a HIV-pozitív asszonyoktól született gyermekek 98 százaléka egészségesen jön a világra.

A közösségek, tagok számára az esti imádság az a pillanat, amikor meghallgathatják Jézus szavát és ápolhatják magukban az ő lelkiületét. Az imádság középpontjában mindig az Isten Szavának meghallgatása áll, amiből erőt meríthetnek, és bölcsességet kaphatnak életükhöz.

 magyarkurir.hu/hirek/
az-imadsag-koezoeseleg-legfontosabb-muve-bemutatjuk-magyarorszag-i-sant-egidio-koezoeseget

 [wikipedia.org/wiki/Szent_Egyed_közösség](https://wikipedia.org/wiki/Szent_Egyed_kozossseg)

Összeállította: **Imre Beáta**

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.